یادداشت

اعلان جنگ ایران به متفقین و روش انجام آن

ادامه از صفحه اول

متعاقب این تحول مهم و تحت فشار انگلیس، شوروی و آمریکا اعلان جنگ ایران به آلمان در شهریور ۱۳۲۲ رقم خورد. از نظر متفقین اعلان جنگ ایران به آلمان گامی نهایی برای ادغام ایران در اتحاد ضد دول محور بود و خیال آنها را از تحریکات آلمان در جبهه میانی که ایران موقعیت مهمی در آن داشت، راحت می‌کرد. برای ایران نیز با توجه به تجربیات دوره بعد از جنگ اول و اینکه متفقین به بهانه بی‌طرفی ایران، مانع شرکت ایران در ترتیبات بعد از جنگ، ازجمله کنفرانس ورسای شده بودند، این تصور در مقامات ایران وجود داشت که اعلان جنگ به آلمان بدون اینکه هزینه اضافی داشته باشد، ممکن بود امکانات بهتری را برای دوره بعد از جنگ در اختیار ایران قرار دهد. سهیلی، نخست‌وزیر وقت، در توضیح اعلان جنگ در مجلس گفت: «مشکلات امنیتی، فعالیت‌های خرابکارانه آلمان در داخل کشور و پیمان سه‌جانبه ایران با بریتانیا و شوروی، دولت را به این نتیجه رساند که باید اعلام جنگ کند تا از نفوذ خرابکاران جلوگیری شود و موقعیت بین‌المللی ایران تقویت گردد» (صورت مذاکرات مجلس، نشست ۱۹۷، ۱۷ شهریور ۱۳۲۰).

۲- روند منتهی به اعلان جنگ به آلمان نیز که متضمن تثبیت تفسیر مهمی از قانون اساسی توسط دولت، مجلس و دربار بود، اهمیت داشت. این تفسیر گویای نگاه جامعه سیاسی ایران به قانون اساسی از نظر اختیارات شاه، دولت و مجلس بود. مطابق اصل ۵۱ متمم قانون اساسی، «اعلان جنگ و عقد صلح با پادشاه است». تفسیر معتبر این اصل با توجه به سایر اصول قانون اساسی ازجمله اصل ۴۴ که شاه را از مسئولیت مبرا می‌داند و در همه امور وزرا را مسئول در برابر مجلس می‌شمارد، اصل ۴۵ که اجرای فرمان شاه را موکول به امضای آن توسط وزیر مسئول می‌کند و... و نیز با توجه به روح مشروطه این بود که اصل ۵۱ مانند رویه رایج در سایر نظام‌های مشروطه سلطنتی، تنها جنبه تشریفاتی دارد.

روند تصمیم‌گیری درباره اعلان جنگ به آلمان در دولت سهیلی و مجلس سیزدهم که انتخابات آن در دوره رضاشاه صورت گرفته بود، بر مبنای چنین تفسیری از قانون انجام شد و دربار نیز مطابق این تفسیر عمل کرد. کار به این شکل انجام شد که نخست موضوع اعلان جنگ در دولت سهیلی مطرح شد. پس از تصویب در دولت، نخست‌وزیر لایحه‌ای مبنی بر اعلان جنگ به آلمان به مجلس برد. بعد از اینکه این لایحه در مجلس مطرح و تصویب شد، شاه در جلسه علنی مجلس حضور یافت و متن مصوبه دایر بر اعلان جنگ به آلمان را در ۲۲ شهریور ۱۳۲۰ قرائت کرد.

ترتیبات مندرج در اصول ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶ و ۱۰۷ که اموری مانند تکالیف، حقوق، ترقی در مناصب نظامی، مخارج ارتش، همکاری نظامی با دول دیگر، امکان سلب حقوق و مناصب و شئونات اهل نظام و بودجه ارتش را تماما بر عهده مجلس و مطابق قانون مجلس دانسته، مقوم تفسیر مورد اشاره بود. قانون اساسی مشروطه همچنین مقرر کرده بود که وزیر جنگ عضو دولت و پاسخ‌گو به نخست‌وزیر و مسئول در برابر مجلس باشد. در چنین زمینه‌ای، در ۱۳۰۵ مجلس فرماندهی کل قوا را به رضاخان، رئیس‌الوزرای وقت، تفویض کرد و در تیر ۱۳۳۱ مصدق، نخست‌وزیر وقت، از طریق تصدی وزارت دفاع اداره ارتش را عهده‌دار شد.

بیراهه اصلاح ساختار بودجه

ادامه از صفحه اول

این ساختار بیش از آنکه نیازمند خلق ارزش افزوده باشد، به تحصیل رانت متکی است؛ پس چندان ترسی از درجازدن بخش مولد، فرار سرمایه و افول مهارت نیروی کار ندارد. در این میان، جایگاه اقتصادخوانده‌های نئولیبرال هم نه فراهم‌کردن بستر پویایی این نظام، بلکه بیشتر «آراستن ویترین» آن است. جالب اینجاست که تفکری که در سه دهه اخیر توجیه تئوریک کاهش منابع بودجه دولت را فراهم می‌کرده و با تأکید بر ممنوعیت استقراض از بانک مرکزی، بر تأمین کسری‌ها از محل انتشار اوراق بدهی اصرار داشته است، حالا از جانشینی اوراق بدهی دولتی به‌جای اوراق غیردولتی و تضعیف تسهیلات بخش خصوصی در بازارهای پولی و مالی گلایه دارد. در شرایطی که گزارش‌های رسمی خود سیستم بانکی به ناترازی بانک‌ها و دارایی‌های مسموم آنها بر اثر اعطای وام به شرکت‌های صوری، تسهیلات ضربدری بانک‌ها به شرکت‌های یکدیگر و بدحسابی بدهکاران کلان بانکی اذعان دارد، وزیر اقتصاد «مصارف بودجه سالانه» را مقصر اصلی کاهش منابع بانک‌ها معرفی می‌کند.

حقیقت این است که واگذاری منابع درآمدزای دولت (منابع ملی) به حدی بوده که مسئله کسری بودجه را باید نه از زاویه «انبساط مصارف» بلکه از زاویه «مچاله‌شدن منابع» دید. مقایسه عملکرد سالیان گذشته اقلام درآمدی دولت با شرایط کنونی، ارزیابی صحیح را ممکن می‌کند. برای مثال، ردیف «درآمد حاصل از مالکیت شرکت‌ها توسط دولت» در بودجه سال ۱۳۸۲، حدود ۵۸ درصد از درآمدهای دولتی و ۳۰ درصد از کل منابع بودجه را فراهم می‌کرد، اما در سال ۱۴۰۳ سود شرکت‌های دولتی تنها توانست دو درصد از منابع دولت را تأمین کند. این موضوع محدود به شرکت‌های خصوصی‌شده نیست و درباره شرکت‌های بزرگی که برچسب ملی خود را حفظ کرده‌اند -و باید در یک حسابرسی دقیق، دولت (مردم) را از سود ویژه و مالیات بهره‌مند کنند- نیز صادق است. این موضوع در مورد گردش مالی «شرکت اصطلاحا ملی نفت» و اقمار آن کاملا صدق می‌کند. از طرف دیگر، توان دولت در اخذ مالیات مستقیم از درآمدها و اشخاص حقوقی آن‌قدر کوچک است که افزایش سهم مالیات بر ارزش افزوده (افزایش قیمت کالای مصرفی) در سال‌های اخیر (از ۲۴ درصد کل مالیات‌ها در اوایل دهه ۸۰ به به ۳۵ درصد در سال ۱۴۰۳) نیز نمی‌تواند اثرگذار باشد. مسلما این اختلاف باید از مسیر استقراض از سیستم بانکی تأمین شود.

اگرچه هنوز روشن نیست که «هزینه‌های سیاسی» ادعایی اصلاح ساختار بودجه چه ابعادی خواهد داشت، ولی کاملا واضح است که «هزینه‌های اقتصادی» اصلاحات را چه کسانی باید تحمل کنند. تجربه نشان داده است هر بار صحبت از اصلاح ساختاری بودجه می‌شود، حقوق و دستمزد و سیاست‌های حمایتی نظیر کالابرگ، یارانه‌های مستقیم و غیرمستقیم نظیر انرژی، ارز ترجیحی واردات کالاهای اساسی و... مورد بازنگری قرار می‌گیرند که مستقیما سفره مردم را هدف قرار می‌دهد. تمرکز بر کاهش هزینه‌ها در حالی است که اکنون (۱۴۰۴) میانگین پرداخت‌های حقوق و دستمزد کارکنان دولت به زحمت از ۲۰ میلیون تومان گذر می‌کند. بنابراین حقوق و دستمزدها -که در برنامه اصلاح ساختار بناست تعدیل شود- در حال حاضر نیز اصلا نمی‌تواند درآمد خانوارها را تا خط فقر هم بالا ببرد. نکته مهمی که اغلب پنهان می‌ماند، این است که رشد حداقلی درآمدهای اسمی اقتصاد چیزی مستقل از سودی که صاحبان سرمایه (صنعتی و مالی) می‌طلبند، نیست. در یک نگاه کلی اقتصاد سیاسی، تورم درآمدهای اسمی کارگران و کارمندان باید متناسب با نرخ سود اسمی اقتصاد منبسط شود. در این چارچوب، بخش بزرگی از حقوق و دستمزد خانوارها برای پرداخت اقساط وامی مصرف می‌شود که سود بالایی را نصیب بانک‌ها می‌کند. علاوه بر این، بالارفتن سالانه این حقوق و دستمزد برای حفظ قدرت خرید مصرف‌کنندگانی است که برای مواجهه با تورم رشدیابنده کالاها و خدمات، نیاز به نقدینگی بالاتری دارند. این تورم ضامن حفظ حاشیه سود صاحبان بنگاه‌هاست که بخش بزرگی از درآمد خود را به همان هلدینگ‌های پولی و مالی برمی‌گردانند که تسهیلات و خدمات مالی را از آنها دریافت کرده‌اند. در این چارچوب، تا زمانی که ساختار رانتی اقتصاد که همه مؤلفه‌های خلق ارزش و نقش تنظیم‌گری دولت را گروگان گرفته است، اصلاح نشود، نمی‌توان انتظار داشت برنامه‌های «اصلاح ساختار بودجه» به نتیجه برسند. در غیر این صورت، این برنامه‌ها همان بیراهه‌ای خواهند بود که دولت تاکنون در آن گام برداشته.

مخالفان برای کناره‌گیری رئیس‌جمهور فرانسه فشار می‌آورند

پارلمان تکه‌تکه، خیابان جوشان

شرق: زمان رأی‌گیری سرنوشت‌ساز نزدیک می‌شد و فرانسه روی لبه تیغ راه می‌رفت. فرانسوا بایرو، چهارمین نخست‌وزیر مکرون در کمتر از دو سال، دولت اقلیت را به رأی گذاشت؛ اما موضوع فقط ماندن یا رفتن یک کابینه نیست. بحران سیاسی طولانی حلقه را بر گلوی الیزه تنگ‌تر کرده است. نشست پارلمان با سخنرانی آغازین بایرو از ساعت ۱۵:۰۰ شروع شد و بعد رهبران همه گروه‌ها نوبتی حرف زدند؛ اعلام نتیجه حوالی ۱۷:۰۰ پیش‌بینی می‌شد. از چپ تا راست گفتند دولت را می‌اندازند. مانوئل بومپار از حزب «فرانسه تسلیم‌ناپذیر» در فرانس اینفو گفت: «خوشحالم که دولت امروز می‌افتد؛ برای خیلی‌ها این یک خبر خوش است». چه دولت می‌ماند چه نه، بن‌بست سیاسی و اقتصادی پابرجاست و نشانه‌هایش در بازار بدهی پیداست.

مکرون تا عصر دیروز انحلال مجلس را برخلاف پارسال، رد کرده بود. انتخابات زودهنگام سال گذشته مجلسی چندپاره‌تر ساخت: ائتلاف مکرون از سال ۲۰۲۲ اکثریت ندارد و ضعیف‌تر هم شد؛ «مجمع ملی» راست ضدمهاجرت بزرگ‌ترین حزب و یک بلوک شکننده از چپ‌ها، با شکاف‌های عمیق، بزرگ‌ترین بلوک شد. هیچ اردوگاهی اکثریت ندارد. مارین لوپن می‌گوید: «این بحران را مکرون و خدمتگزارانش ساختند... امروز بیمار اروپا، فرانسه است». در شبکه‌های اجتماعی، گروه‌هایی مردم را برای چهارشنبه به «همه چیز را مسدود کنید» فراخوانده‌اند و اتحادیه‌های اصلی هم برای ۱۸ سپتامبر علیه برنامه کاهش بودجه دولت دست به اقدام می‌زنند. «۱۰ روز دیگر برگردید، می‌بینید هیچ چیز عوض نشده. اکثریتی در کار نیست؛ بودجه‌ای هم نخواهد بود»؛ این را محمد ۸۰ساله در بازار آلیگر می‌گوید. آشفتگی سیاسی توان سامان اقتصاد را می‌خورد. نشانه‌ها روشن است: اختلاف بازدهی اوراق بالا می‌رود و کاهش رتبه اعتباری در کمین می‌ایستد. سال گذشته، کسری نزدیک دو برابر سقف سه درصد ثبت شد و نسبت بدهی به تولید به ۱۱۳.۹ درصد رسید. فشارها در حساس‌ترین وقت اروپا سرریز کرده است.

نگاه‌ها به چپ

پس از یک نخست‌وزیر راست میانه (میشل بارنیه) و یک میانه‌رو (بایرو)، خیلی‌ها می‌گویند مکرون این بار به سوسیالیست‌ها نگاه می‌کند. نامی که بیشتر شنیده می‌شود اولیویه فور است؛ با مکرون آن‌قدر نزدیک که به هم «تو» می‌گویند. اما مسیر دشوار است: چپ باید با بلوک لیبرال رئیس‌جمهور کنار بیاید -بلوکی که با ایده‌های چپ، از جمله افزایش مالیات ثروتمندان، مشکل دارد- و هم‌زمان مکرون باید راست میانه را هم راضی کند تا بار دولت اقلیت تحمل شود. لوران ووکیه می‌گوید برای برانداختن نخست‌وزیر سوسیالیست فشار نخواهد آورد؛ اما برونو رتایو پاسخ داده: «به‌هیچ‌وجه نخست‌وزیر سوسیالیست را نمی‌پذیریم». حفظ اکثریت هم آسان نیست: سوسیالیست‌ها از ۳۳۱ کرسی در سال ۲۰۱۲، به ۶۶ کرسی در انتخابات سال گذشته رسیدند. آن هیدالگو، نامزد آنان در سال ۲۰۲۲، حدود ۶۱۶ هزار رأی (۱.۷ درصد) آورد؛ حدود ۲۰۰ هزار رأی کمتر از نامزد کمونیست. با این همه، فور وعده داده سن بازنشستگی را از ۶۴ به ۶۲ برگرداند و مالیات دودرصدی بر دارایی‌های بیش از ۱۰۰ میلیون یورو ببندد. در پرونده مهاجرت هم شعار «یکی داخل، یکی بیرون» لندن-پاریس را «سرکوبگر» خوانده، از سازوکارهای قانونی پیوستن خردسالان بی‌همراه به خانواده در بریتانیا گفته و حتی از ادغام بریتانیا در شینگن حرف زده است.

مکرون و بحران مشروعیت

نارضایتی فراگیر است. یک نظرسنجی هفته گذشته محبوبیت مکرون را ۱۵ درصد گزارش کرد. از مارین لوپن تا ژان لوک ملانشون و حتی میانه‌روهایی مثل ژان فرانسوا کوپه خواهان استعفایش شده‌اند. در نظرسنجی آخر هفته، ۵۸ درصد گفته‌اند اگر دولت در رأی امروز بیفتد، مکرون باید کنار برود. خود مکرون هم در سال ۲۰۱۹ گفته بود رئیسی که «اکثریت واقعی را از دست بدهد» نباید بماند. اکثریت او در سال ۲۰۲۲ با از دست دادن ۱۰۵ کرسی فروریخت و در انتخابات زودهنگام سال ۲۰۲۴، ۹۵ کرسی دیگر رفت. سه سال است که او اکثریت پارلمان را ندارد و همچنان در قدرت مانده است. منتقدان تندتر می‌گویند مکرون بر صحنه بین‌المللی -آن هم بیشتر در اروپای غربی- در قاب‌ها می‌درخشد، اما بیرون از آن حوزه جدی گرفته نمی‌شود؛ نه از سوی ترامپ، نه شی، نه پوتین و نه حتی تونس. هفته گذشته آشوب یک مهاجم تونسی دارای سابقه خشونت در مارسی با شلیک پلیس تمام شد؛ دولت تونس آن را «قتل بی‌توجیه» خواند و خواستار تحقیق شد. در الجزایر هم طی سال گذشته یک روزنامه‌نگار فرانسوی و یک نویسنده فرانسوی-الجزایری زندانی شدند. منتقدان می‌گویند حکومت‌های اقتدارگرا چنین می‌تازند چون واکنش قاطعی از پاریس نمی‌بینند.

سناریوها؛ صندوق یا ائتلاف؟

نیکولا سارکوزی، رئیس‌جمهور سابق، تنها راه را انتخابات قانون‌گذاری تازه می‌داند و حتی حضور «مجمع ملی» را «عادی» توصیف می‌کند. اما مکرون ماه گذشته گفت انتخابات تازه راه‌حل نیست و ترجیح می‌دهد سومین دولت ائتلافی را سر هم کند: بعد از راست و میانه‌رو، حالا نگاه به چپ دوخته شده است. روزهای توفانی در راه است: رأی امروز در مجلس و چهارشنبه‌ای که وعده داده‌اند «همه چیز را مسدود کنند». حتی اگر در صحن هم معجزه‌ای رخ می‌داد و دولت می‌ماند، قفل سیاست و اقتصاد باز نمی‌شد.

گزارش

رهبران اروپا باز هم در واشنگتن

شرق: رئیس‌جمهور آمریکا می‌گوید برخی رهبران اروپایی جداگانه به واشنگتن می‌آیند تا درباره پایان جنگ روسیه و اوکراین گفت‌وگو کنند. او از تماس تلفنی قریب‌الوقوع خود با ولادیمیر پوتین هم خبر می‌دهد. هم‌زمان، کی‌یف از بزرگ‌ترین حمله هوایی روسیه سخن می‌گوید: دست‌کم چهار کشته و آتش‌سوزی در ساختمان اصلی دولت. این اخبار دو تصویر می‌دهد: دیپلماسی در واشنگتن، دود در آسمان اوکراین. کاخ سفید درباره فهرست میهمانان پاسخی نمی‌دهد. در بروکسل اما یک سخنگو می‌گوید اورسولا فون در لاین قصد سفر ندارد و چهارشنبه نطق وضعیت اتحادیه را طبق برنامه انجام می‌دهد. او اضافه می‌کند از سفر رهبران دیگر اتحادیه هم بی‌خبر است. آنتونیو کوستا، رئیس شورای اروپا، می‌گوید اروپا و آمریکا در حال هماهنگی‌اند تا تحریم‌ها علیه روسیه بهتر هم‌راستا شوند. پرسش روشن است: آیا دیدارهای مورد اشاره ترامپ واقعا هماهنگ شده‌اند یا بخشی از فشار رسانه‌ای واشنگتن محسوب می‌شوند؟ ترامپ از «فاز دوم» فشار علیه روسیه حرف می‌زند. اسکات بسنت، وزیر خزانه‌داری، مسیر را توضیح می‌دهد: همکاری با اروپا برای اعمال محدودیت‌های ثانویه بر کشورهایی که نفت روسیه را می‌خرند تا راه‌های دورزدن تحریم بسته‌تر شود و اقتصاد روسیه زیر فشار بیشتری برود. به گفته او رقابت سرِ تاب‌آوری است: دوام ارتش اوکراین در برابر دوام اقتصاد روسیه. این سیاست فقط زمانی اثر حداکثری دارد که اتحادیه اروپا هم‌قدم شود. ولودیمیر زلنسکی در واکنش به حمله یکشنبه می‌گوید تسلیت‌ها باید با اقدام همراه شود؛ تحریم‌های تازه، تعرفه‌ها و محدودیت‌های سخت بر تجارت با مسکو. او تأکید می‌کند ضرر و هزینه باید برای کرملین «قابل حس» باشد. این موضع با مسیر اعلام‌شده توسط واشنگتن همخوانی دارد، اما نیازمند تصمیم‌های دشوار در پایتخت‌های اروپایی است.

اروپا خرید انرژی از روسیه را از ۲۰۲۲ کم کرده و برای قطع کامل تا ۲۰۲۷ جدول زمانی گذاشته است. این مسیر، جریان مالی مسکو را محدود کرده اما جنگ را متوقف نکرده است. رفتن به سمت تحریم‌های ثانویه می‌تواند اختلاف‌نظرها را تشدید کند: میان کشورهایی که نگران هزینه‌های انرژی‌اند و کشورهایی که فشار حداکثری را راه درست می‌دانند.

برگ سبز خودرو پراید ۱۴۱ (آی) به رنگ نقره ای متالیک
به شماره پلاک ایران ۶۸ ۹۲۶ م ۷۴
مدل۱۳۸۵ به شماره شاسی: S۱۴۸۲۲۸۵۱۷۸۸۷۰
و شماره موتور: ۱۷۱۴۲۴۴ به مالکیت **آقای ابوالحسن هداوند**
با کد ملی ۴۸۴۹۵۹۲۱۹۸ در تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۶
مفقود گردیده و فاقد ارزش و اعتبار می باشد .

آگهی فقدان مدرک تحصیلی
مدرک موقت کارشناسی **اینجانب بابک خدامراد** فرزند مرتضی
به شماره شناسنامه ۴۹۵۶ صادره از تهران در مقطع کارشناسی رشته
اقتصاد بازرگانی صادره از واحد دانشگاهی تهران جنوب مفقود گردیده
است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به
دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب به نشانی تهران-خیابان کریم
خان زند- خیابان ایرانشهر شمالی- نبش آذر شهر پلاک ۲۰۹ و یا کد پستی
۱۵۸۴۷۱۵۴۱۴ ارسال نماید.

برگ سبز مالکیت خوردو سواری پژو ۲۰۶ TU۳ رنگ سفید روغنی
مدل ۱۳۹۷ به نام **خانم نداره ادبی**
به شماره شاسی: NAAP۰۳EE۴JJ۵۶۱۶۷۹
و شماره موتور: ۱۶۵A۰۱۵۳۹۷۴
و شماره پلاک ۳۳ ایران ۳۲۵ ق ۱۸ مفقود شده
و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب **هدیه رضی** فرزند مجید به شماره
شناسنامه ۰۰۱۷۹۰۵۵۴۰ صادره از واحد دانشگاهی تهران مرکزی با شماره
۱۳۹۸۱۰۱۰۷۵۱۳ و تاریخ ۹۹/۱۲/۰۵ مفقود گردیده است، از یابنده تقاضا
می گردد اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی به نشانی
: تهران، سوهانک، بلوار ارتش، میدان قائم، خیابان خندان، خیابان سلماس
ارسال فرمایید.

شماره : ۱۴۰۴۶۰۳۰۲۰۲۳۰۰۱۲۴۲
تاریخ : ۱۴۰۴/۰۵/۲۸
قوه قضائیه
سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
داره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک اداره ثبت اسناد و املاک مرکزی اصفهان
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
بر ابراراء شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۲۰۲۳۰۰۱۲۳۲ و ۱۴۰۴۶۰۳۰۲۰۲۳۰۰۱۲۳۴ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی اداره ثبت اسناد و املاک مرکزی اصفهان تصرفات مالکانه بلا معارض یا توجه به تقاضانامه ارائه شده و مستندات ضمیمه متقاضیان خانم فاطمه آذری در صفحه ۳۲۵ دفتر ۱۱۹ املاک به مستند مالکیت ۱۱۵۲۱۷ و صفحه ۱۷۸ دفتر ۷۰ به مستند مالکیت ۱۱۵۲۱۶ یک دانگ و بیست و پنج صدم دانگ مشاع از ششدانگ و خانم بتول یزدبانی در صفحه ۱۷۸ دفتر ۷۰ به مستند مالکیت ۱۱۵۲۱۶ و صفحه ۵۲ دفتر ۹ به مستند مالکیت ۱۱۵۲۱۷ مالک یک دانگ و بیست و پنج صدم دانگ مشاع بالسویه سابقه ثبت دارد و سند مالکیت صادر شده لذا متقاضیان خانم بتول یزدبانی به شناسنامه شماره ۵۰۸ کد ملی ۱۲۸۷۵۲۷۲۷۱ صادره اصفهان فرزند بمانعلی نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ و خانم فاطمه آذری به شناسنامه شماره ۳۵۰ کد ملی ۱۲۸۶۴۴۵۸۳۳ صادره اصفهان فرزند علی نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۷۳.۱۲ متر مربع مفروزی از پلاک شماره فرعی از ۶۳۷۶ اصلی واقع در اصفهان بخش اداره ثبت اسناد و املاک مرکزی اصفهان محرز گردیده است سپس به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.
تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۶/۰۳
تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۶/۱۸
شناسه آگهی: ۱۹۸۷۳۱۹
سید اسداله موسوی رئیس ثبت اسناد و املاک ۳۲۱۸

قوه قضائیه
سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک غرب اصفهان
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی برابر آرا صادره هیاتهای موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه غرب اصفهان تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضیان محرز گردیده است لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود. در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضیان اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت اسناد و املاک تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند.
ردیف -۱ برابر رأی شماره ۲۰۹۴۷ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۰۳ هیأت سوم مالکیت آقای امیر بابائی به شناسنامه شماره ۸۶۵ کدملی ۱۲۸۴۹۱۸۷۳۴ صادره اصفهان فرزند محمود در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۲۶۹/۹۵ متر مربع پلاک شماره ۳۶۰ فرعی از ۱۵ اصلی واقع در اصفهان بخش ۱۴ حوزه ثبت ملک غرب اصفهان ثبت در دفتر املاک تأئید و محرز گردیده است .
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۶/۰۳
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۶/۱۸
شناسه آگهی: ۱۹۸۷۲۸۷
شهریاری
رئیس منطقه ثبت اسناد و املاک غرب اصفهان ۳۲۱۳

متن آگهی
به اطلاع میرساند اینجانب فروردین کشاورزی ارشدی و شرکاء مالکین مشاعی سهم مشاع از ۶ دانگ مشاع پلاک ۳۷۷/۴۰ واقع در قریه سینک به نشانی لواسان – سینک موضوع سند/اسناد مالکیت شماره ۱۴۰۱۹۱۹۲۰۰۰۱۶۰۴۵۶۹ انحصار وراثت صادره به تاریخ ۱۴۰۱/۰۵/۰۳ متقاضی تعیین بستر و حریم رودخانه /مسیل / نهر مسیل در داخل و مجاورت پلاک ثبتی فوق الذکر می باشم و حسب اعلام امور آب شمیرانات بر اساس ضوابط و مقررات جاری ، تعیین بستر و حریم منوط به مراجعه کلیه مالکین مشاعی به امور آب و تکمیل پرونده می باشد. لذا از کلیه مالکین مشاعی تقاضا میشود با در دست داشتن مدارک مالکیت خود ظرف مهلت ده روز از تاریخ انتشار آگهی به امور آب شمیرانات به نشانی لواسان خیابان شهید اسدیان، بعد از آتش نشانی، ساختمان آب و فاضلاب، طبقه سوم مراجعه نمایند. بدیهی است عدم مراجعه مالکین مشاعی ظرف مهلت مقرر فوق نافی اقدامات شرکت آب منطقه ای تهران (امور آب شمیرانات) نبوده و بستر و حریم اعلامی برای کلیه مالکین مشاعی لازم الرعایه می باشد.
امور آب شمیرانات

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای
نوبت دوم
شورای اسلامی بخش خاوران (کارفرما / مناقصه گزار) در نظر دارد، پروژه جدول گذاری جاده لپه زنک را با اطلاعات پایه به شرح ذیل از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران دارای صلاحیت و تاییدیه از دستگاه مربوطه آماده به کار با در نظر گرفتن مراتب ذیل واگذار نماید.
۱ – موضوع مناقصه: پروژه جدول گذاری جاده ارتباطی روستای لپه زنک واقع در تهران – بزرگراه امام رضا (ع) جنب آرامستان ارامنه
۲ – شماره مناقصه : ۳۵۶/ش/۱۴۰۴
۳ – نوع مناقصه : عمومی تک مرحله ای
۴ – مدت انجام کار : ۲ ماه از زمان انعقاد قرارداد
۵ – تضمین شرکت در مناقصه: به مبلغ ۱.۱۵۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال (یک میلیارد ویکصد وپنجاه میلیون ریال) به ۲ صورت:
۵ – ۱) ضمانت نامه بانکی معتبرباعنوان موضوع مناقصه به نفع کارفرما و یا
۵–۲) رسید واریز نقدی به شماره حساب ۱۰۱۲۹۹۲۳۵۷ و یا شماره شبا IR ۰۶۰۱۶۰۰۰۰۰۰۰۰۰۱۰۱۲۹۹۳۵۷ نزدبانک کشاورزی شعبه حصار امیر کد ۱۱۵۱ به نام شورای اسلامی بخش خاوران که می بایست ارائه گردد.
۶ – ضمانت حسن انجام تعهدات: برنده مناقصه موظف به ارائه ضمانتنامه/ سپرده حسن انجام تعهدات به مبلغ ۵% قرارداد می باشد.
۷ – پیش پرداخت طبق ضوابط : ۲۵ درصد
۸ – محل تامین اعتبار : اعتبارات شورای بخش خاوران
۱۰ – مهلت زمانی دریافت اسناد: تاساعت ۱۲ مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۶
۱۱ – آخرین مهلت تسلیم پیشنهادها: آخرین مهلت تسلیم (ارائه) پیشنهادها و ارائه اصل پاکات در مناقصه به شورای اسلامی بخش خاوران پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۶ (ساعت ۱۲) می باشد.
۱۲ – محل ارائه اصل ضمانتنامه شرکت در مناقصه وتلفن تماس جهت پاسخگویی به سوالات: تهران- بزرگراه امام رضا (ع) شهر قیامدشت بلوار امام خمینی ساختمان شورای اسلامی بخش خاوران تلفن :۰۲۱۳۳۵۸۳۰۴۲
۱۳ – زمان گشایش پیشنهادها: روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۰۷ درمحل دفترشورای بخش ساعت ۹
۱۴ – هزینه خرید اسناد ۱۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال ، هزینه آگهی به عهده برنده می باشد

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق
۸۶۰۳۶۱۱۹
WWW.SHARGHDAILY.IR